ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Δικαστήριο: **ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ**
Τόπος: **ΑΘΗΝΑ**
Αριθ. Απόφασης: **2347**
Ετος: **2009**

Περίληψη

Εκτέλεση διαταγής πληρωμής κατά Δημοσίου, ΟΤΑ και ΝΠΔΔ - Εξομοίωση των διαταγών πληρωμής με δικαστικές αποφάσεις - Δικαιοδοσία - Σύστημα διοικητικής επίλυσης διαφορών από την εκτέλεση δημόσιου έργου - Άρνηση πληρωμής της αμοιβής του αναδόχου -. Εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων κατά του Δημοσίου, ΟΤΑ και νπδδ, με τις οποίες επιδικάζονται χρηματικές απαιτήσεις εις βάρος τους. Στους τίτλους αυτούς συμπεριλαμβάνονται και οι κατά τα άρθρα 627 επ. ΚΠολΔ διαταγές πληρωμής, δεδομένου ότι παρέχεται η δυνατότητα στον καθού να ασκήσει ανακοπή και να προβάλει τους ισχυρισμούς του, τόσο ως προς τη μη συνδρομή των προϋποθέσεων έκδοσης της διαταγής πληρωμής όσο και ως προς την απαίτηση. Αντίθεση με διατάξεις του Συντάγματος, της ΕΣΔΑ και του ΔΣΑΠΔ της νομοθετικής ρύθμισης του άρθρου 20 ν. 3301/2004 που αποκλείει την εκτέλεση εναντίον του Δημοσίου κλπ ορισμένων εκτελεστών τίτλων μεταξύ των οποίων και οι διαταγές πληρωμής και ως εκ τούτου είναι δυνατή, η από τον αρμόδιο πολιτικό δικαστή (ειρηνοδίκη ή δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου) έκδοση διαταγής πληρωμής, συντρεχουσών των προς τούτο προϋποθέσεων εις βάρος του Δημοσίου, ΟΤΑ και ν.π.δ.δ., και αν ακόμη η υποκείμενη σχέση, από την οποία απορρέει η χρηματική απαίτηση προς πληρωμή της οποίας ζητείται η έκδοση διαταγής πληρωμής, υπάγεται στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων, όπως συμβαίνει επί διαφοράς από σύμβαση δημόσιου έργου. Καθιέρωση συστήματος διοικητικής επίλυσης των διαφορών από την εκτέλεση δημόσιου έργου επί ποινή απαραδέκτου. Πριν από την άσκηση προσφυγής ενώπιον του διοικητικού εφετείου, ο ανάδοχος του οποίου τα έννομα συμφέροντα προσβάλλονται με πράξεις της διευθύνουσας υπηρεσίας δικαιούται μέσα σε τακτή προθεσμία να ασκήσει ένσταση στην προϊσταμένη αρχή και στη συνέχεια αίτηση θεραπείας. Όταν όμως δεν πρόκειται περί βλαπτικής για τα συμφέροντα του αναδόχου πράξεως, αλλά αντίθετα περί πράξεως της οποίας αυτός επιδιώκει την υλοποίηση, όπως είναι η πράξη της διευθύνουσας υπηρεσίας περί εγκρίσεως του τελικού λογαριασμού, η οποία αποτελεί την πιστοποίηση για την πληρωμή του, τότε και εφόσον η διοίκηση αρνείται να ικανοποιήσει τη σχετική απαίτησή του (πληρωμή της αμοιβής) δεν είναι αναγκαία η τήρηση της άνω διοικητικής προδικασίας και ο ανάδοχος μπορεί να ζητήσει ευθέως την καταβολή της αμοιβής του.

Κείμενο **Απόφασης**

Αριθμός 2347/2009

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α2' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Δημήτριο Δαλιάνη, Αντιπρόεδρο, Ρένα Ασημακοπούλου, Ιωάννη Ιωαννίδη, Χαράλαμπο Ζώη και Αθανάσιο Κουτρομάνο, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 28 Σεπτεμβρίου 2009, με την παρουσία και της γραμματέως Αικατερίνης Σιταρά, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του αναιρεσείοντος: Νομικού Προσώπου Δημοσίου δικαίου με την επωνυμία "ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ", που εδρεύει στην Κέρκυρα και εκπροσωπείται νόμιμα, εκπροσωπήθηκε δε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τα Βασίλειο Κωστόπουλο, με δήλωση του αρθρ. 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ..

Του αναιρεσιβλήτου: Νομικού προσώπου δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία "ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΤΕΕ)" που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, ως εκ του νόμου υποκατάστατου των συμπραττόντων γραφείων μελετών α) μελετητικού γραφείου ...και β)

www.ste.gr

της εταιρίας με την επωνυμία "Τεχνική ΕΠΕ", που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, εκπροσωπήθηκε δε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Παναγιώτη Μακαρίτη, με δήλωση του αρθρ. 242 παρ. 2 του Κ.Πολ.Δ..

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 17-11-2003 ανακοπή του ήδη αναιρεσείοντος, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 1318/2005 του ίδιου Δικαστηρίου και 4486/2006 του Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητά το αναιρεσείον με την από 14-5-2007 αίτησή του. Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο εισηγητής Αρεοπαγίτης Χαράλαμπος Ζώης ανέγνωσε την από 15-9-2009 έκθεσή του, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Στο άρθρο 94 του Συντάγματος, όπως ισχύει μετά την αναθεώρηση του με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής ορίζεται ότι "1. Στο Συμβούλιο της Επικρατείας και τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια υπάγονται οι διοικητικές διαφορές ουσίας όπως νόμος ορίζει, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου 2. Στα πολιτικά δικαστήρια υπάγονται οι ιδιωτικές διαφορές, καθώς και οι υποθέσεις εκούσιας δικαιοδοσίας, όπως νόμος ορίζει 3. Σε ειδικές περιπτώσεις και προκειμένου να επιτυγχάνεται η ενιαία εφαρμογή της αυτής νομοθεσίας μπορεί να ανατεθεί με νόμο η εκδίκαση κατηγοριών ιδιωτικών διαφορών στα διοικητικά δικαστήρια ή κατηγοριών διοικητικών διαφορών ουσίας στα πολιτικά δικαστήρια, 4. Στα πολιτικά ή διοικητικά δικαστήρια μπορεί να ανατεθεί και κάθε άλλη αρμοδιότητα διοικητικής φύσης, όπως νόμος ορίζει. Στις αρμοδιότητες αυτές περιλαμβάνεται και η λήψη μέτρων για τη συμμόρφωση της διοίκησης με τις δικαστικές αποφάσεις. Οι δικαστικές αποφάσεις εκτελούνται αναγκαστικά και κατά του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όπως νόμος ορίζει" Στο άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος ορίζεται ότι "5. Η διοίκηση είναι υποχρεωμένη να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει αναγκαστικά μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης" Στο άρθρο 1 του ν.3068/2002 (ΦΕΚ α 274/14.11.2002), όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με το άρθρο 20 του ν.3301/2004, που εκδόθηκε εις εκτέλεση του άρθρου 94 παρ.4 του Συντάγματος, ορίζεται ότι "Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει". Επακολούθησε ο ν. 3301/2004 με το άρθρο 20 του οποίου προστέθηκε στο άνω άρθρο 1 του ν.3068/02 εδάφιο, σύμφωνα με το οποίο, δεν είναι δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του παρόντος νόμου και δεν εκτελούνται οι εκτελεστοί τίτλοι που αναφέρονται στις περιπτώσεις των εδαφίων γ'- ζ' της παρ.2 του άρθρου 904 ΚΠολΔ (μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται και οι κατά τα άρθρα 623 επ. του ιδίου Κώδικα εκδιδόμενες από τον αρμόδιο δικαστή διαταγές πληρωμής), πλην των κηρυχθεισών εκτελεστών αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων. Περαιτέρω, το Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, που, μαζί με το προαιρετικό Πρωτόκολλό του, κυρώθηκε με τον ν.2462/1997, και άρχισε να ισχύει για την Ελλάδα από 5.8.1997 (Ανακοίνωση Υπ. Εξωτ. Φ.0546/62/Α1 /292/Μ.2870/7.5.1997), έχει δε υπερνομοθετική ισχύ κατά το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος, στο άρθρο 2 παρ.3 αυτού ορίζει ότι: "Τα Συμβαλλόμενα Κράτη στο παρόν Σύμφωνο αναλαμβάνουν την υποχρέωση: α) να εγγυώνται ότι κάθε άτομο, του οποίου τα δικαιώματα και οι ελευθερίες, που αναγνωρίζονται στο παρόν Σύμφωνο, παραβιασθούν, θα έχει στη διάθεσή του μία πρόσφορη προσφυγή, ακόμη και αν η παραβίαση θα έχει διαπραχθεί από πρόσωπα που ενεργούν υπό την επίσημη κρατική ιδιότητά τους, β) να εγγυώνται ότι η αρμόδια δικαστική, διοικητική, νομοθετική... αρχή ... θα αποφαίνεται πράγματι σχετικά με τα δικαιώματα του προσφεύγοντος, και να προωθήσουν τη δυνατότητα δικαστικής προσφυγής, γ) να εγγυώνται την εκτέλεση, από τις αρμόδιες αρχές, κάθε απόφασης που θα έχει κάνει δεκτή τη σχετική προσφυγή". Εξάλλου, το άρθρο 14 παρ.1 εδ. α' του ίδιου Συμφώνου ορίζει ότι: "Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα η υπόθεσή του να δικαστεί από ... δικαστήριο ... το οποίο θα αποφασίσει ... και για αμφισβητήσεις δικαιωμάτων και υποχρεώσεων αστικού χαρακτήρα". Με τη διάταξη αυτή συμπορεύεται και το δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο, που καθιερώνεται με το άρθρο 6 παρ.1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του

Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) (η οποία κυρώθηκε με το ν.δ.53/1974), καθώς και με το άρθρο 20 παρ.1 του Συντάγματος. Οι ως άνω διατάξεις δεν ιδρύουν μόνο διεθνή ευθύνη των συμβαλλομένων κρατών, αλλά έχουν άμεση εφαρμογή και υπερνομοθετική ισχύ, άρα θεμελιώνουν δικαιώματα υπέρ των προσώπων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής τους. Οι διατάξεις αυτές εγγυώνται όχι μόνο την ελεύθερη πρόσβαση σε δικαστήριο, αλλά και την πραγματική ικανοποίηση του δικαιώματος που επιδικάσθηκε από το δικαστήριο, δηλαδή το δικαίωμα αναγκαστικής εκτέλεσης, χωρίς την οποία η προσφυγή στο δικαστήριο θα απέβαλλε την ουσιαστική αξία και χρησιμότητά της.(Ολ.ΑΠ 21/2001) Από τις εκτεθείσες συνταγματικές διατάξεις και εκείνες του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και της ΕΣΔΑ σαφώς συνάγεται ότι, προς επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτές σκοπού της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, επιτρέπεται η εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων κατά του Δημοσίου, ΟΤΑ και νομικών ν.π.δ.δ., με τις οποίες επιδικάζονται εις βάρος τους χρηματικές απαιτήσεις, στους τίτλους δε αυτούς συμπεριλαμβάνονται και οι κατά τα άρθρα 627 επ. ΚΠολΔ διαταγές πληρωμής, οι οποίες ναι μεν εκδίδονται από δικαστή, χωρίς προηγουμένως να ακουστεί και να αναπτύξει τις απόψεις του ο καθού, μετά από εξέταση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή τους και όχι από συγκροτημένο δικαστήριο, πλην όμως εξομοιώνονται λειτουργικώς με τις δικαστικές αποφάσεις, διότι αφ' ενός μεν επιλύουν διαφορές, εφ' ετέρου δε ανταποκρίνονται στα βασικά λειτουργικά γνωρίσματα της προβλεπόμενης από το άρθρο 20 του Συντάγματος δικαστικής προστασίας, δεδομένου ότι παρέχεται η δυνατότητα στον καθού να ασκήσει ανακοπή και να προβάλει τους ισχυρισμούς του, τόσο ως προς τη μη συνδρομή των προϋποθέσεων έκδοσης της διαταγής πληρωμής όσο και ως προς την απαίτηση. Παρέπεται, ότι η άνω νομοθετική ρύθμιση του άρθρου 20 ν. 3301/2004, κατά την οποία δεν εκτελούνται οι αναφερόμενοι σ' αυτή εκτελεστοί τίτλοι, μεταξύ των οποίων και οι διαταγές πληρωμής, αντίκειται στις ειρημένες διατάξεις του Συντάγματος και των Διεθνών Συμφώνων και ως εκ τούτου είναι δυνατή, η από τον αρμόδιο πολιτικό δικαστή (ειρηνοδίκη ή δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου) έκδοση διαταγής πληρωμής, συντρεχουσών των προς τούτο προϋποθέσεων εις βάρος του Δημοσίου, ΟΤΑ και ν.π.δ.δ., και αν ακόμη η υποκείμενη σχέση, από την οποία απορρέει η χρηματική απαίτηση προς πληρωμή της οποίας ζητείται η έκδοση διαταγής πληρωμής, υπάγεται στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων, όπως συμβαίνει επί διαφοράς από σύμβαση δημόσιου έργου. (σχ. ΑΕΔ 18/2005). Επομένως, ο πρώτος λόγος της αιτήσεως αναίρεσης από τον αριθμό 4 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, με τον οποίο προσάπτεται στο Εφετείο η αιτίαση ότι με το να απορρίψει όπως και το πρωτοδικείο, τον λόγο ανακοπής κατά της 7313/2003 διαταγής πληρωμής του δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, πως η ανακοπτομένη διαταγή πληρωμής εκδόθηκε από τον άνω δικαστή καθ' υπέρβαση της δικαιοδοσίας του, διότι η υποκείμενη μεταξύ των διαδίκων σχέση ήταν σύμβαση δημοσίου έργου και οι εξ αυτής προκύπτουσες διαφορές υπάγονται στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων, είναι αβάσιμος. Από τις διατάξεις των άρθρων 12 και 13 του ν. 1418/84, όπως τροποποιήθηκαν με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 2 ν. 2940/01, καθιερώνεται, προ της ασκήσεως προσφυγής στο Διοικητικό Εφετείο, σύστημα διοικητικής επίλυσης των διαφορών που ανακύπτουν από την εκτέλεση δημοσίου έργου, προβλέποντας ότι, κατά των πράξεων της διευθύνουσας υπηρεσίας, που προσβάλλουν έννομα συμφέροντα του αναδόχου, αυτός δικαιούται, μέσα σε τακτή προθεσμία, να ασκήσει ένσταση στην προϊσταμένη αρχή, και στη συνέχεια αίτηση θεραπείας. Περαιτέρω, στο άρθρο 5 παρ.8 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι " Οι λογαριασμοί των κατά τη σύμβαση οφειλομένων ποσών συντάσσονται κατά μηνιαία χρονικά διαστήματα, εκτός αν η σύμβαση ορίζει άλλες προθεσμίες. Οι λογαριασμοί συντάσσονται από τον ανάδοχο και υποβάλλονται στη διευθύνουσα υπηρεσία, η οποία τους ελέγχει και τους διορθώνει, όταν απαιτείται, μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή τους. Οι εγκρινόμενοι από τη διευθύνουσα υπηρεσία λογαριασμοί αποτελούν την πιστοποίηση για την πληρωμή των εργασιών που έχουν εκτελεσθεί..", ενώ στο άρθρο 40 του Π.Δ. 609/1985 ορίζεται ότι "1. Η πραγματοποίηση των τμηματικών πληρωμών που προβλέπει η παρ.8 του άρθρου 5 ν. 1418/84 ή της οριστικής πληρωμής του εργολαβικού ανταλλάγματος και η εκκαθάριση όλων των αμοιβαίων απαιτήσεων από την εκτέλεση της εργολαβικής συμβάσεως γίνεται με βάση τους λογαριασμούς και τις πιστοποιήσεις που συντάσσονται σύμφωνα με τις επόμενες παραγράφους 2...7. Οι λογαριασμοί υποβάλλονται στη διευθύνουσα υπηρεσία που τους ελέγχει και τους διορθώνει, αν είναι ανάγκη μέσα στην προθεσμία που προβλέπει η παρ.8 του άρθρου 5 ν. 1418/84..... Ο λογαριασμός μετά τον έλεγχο εγκρίνεται από τη διευθύνουσα υπηρεσία και έτσι εγκεκριμένος αποτελεί την πιστοποίηση για την πληρωμή του αναδόχου...9.Με τον τελικό λογαριασμό γίνεται εκκαθάριση του εργολαβικού ανταλλάγματος και όλων των αμοιβαίων απαιτήσεων που έχουν σχέση με την εκτέλεση της σύμβαση" Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι, όπου εκδίδεται από τη διευθύνουσα υπηρεσία πράξη βλαπτική για τα συμφέροντα του αναδόχου, αυτός υποχρεούται, επί ποινή απαραδέκτου, πρώτα να ακολουθήσει την προβλεπόμενη από τα άρθρα 12 και 13 του ν.1418/84 διαδικασία διοικητικής επίλυσης της διαφοράς και κατόπιν να ασκήσει προσφυγή στο αρμόδιο δικαστήριο. Όταν όμως δεν πρόκειται περί

www.ste.gr

βλαπτικής για τα συμφέροντα του αναδόχου πράξεως, αλλά αντίθετα περί πράξεως της οποίας αυτός επιδιώκει την υλοποίηση, όπως είναι η πράξη της διευθύνουσας υπηρεσίας περί εγκρίσεως του τελικού λογαριασμού, η οποία αποτελεί την πιστοποίηση για την πληρωμή του, τότε και εφόσον η διοίκηση αρνείται να ικανοποιήσει τη σχετική απαίτησή του (πληρωμή της αμοιβής) δεν είναι αναγκαία η τήρηση της άνω διοικητικής προδικασίας και ο ανάδοχος μπορεί να ζητήσει ευθέως την καταβολή της αμοιβής του. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει το Εφετείο απέρριψε τον σχετικό λόγο ανακοπής του ήδη αναιρεσείοντος, δεχθέν ότι το ποσό των 62.731,33 ευρώ που διατάχθηκε το αναιρεσείον να πληρώσει στο αναιρεσίβλητο, ως υποκατάστατο των μελών του, αποτελούσε την αμοιβή αυτών (μελών), από σύμβαση δημόσιου έργου που είχε καταρτισθεί μεταξύ των ιδίων και του αναιρεσείοντος η οποία (αμοιβή) πιστοποιήθηκε και εγκρίθηκε από τη διευθύνουσα υπηρεσία και ότι, ως εκ τούτου, δεν απαιτείτο η τήρηση της ειρημένης διοικητικής διαδικασίας. Με την κρίση του αυτή το Εφετείο, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην πρώτη (μείζονα) πρόταση του παρόντος συλλογισμού, δεν παραβίασε με εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή τις διατάξεις των άρθρων 12 και 13 του ν. 1418/1984. Επομένως, ο περί του αντιθέτου, εκ του άρθρου 559 αρ. 1 Κ.Πολ.Δ απορρέων δεύτερος λόγος του αναιρετηρίου είναι αβάσιμος. Κατ' ακολουθίαν, πρέπει να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 14-5-2007 αίτηση του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με την επωνυμία "ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ" για αναίρεση της υπ' αριθ. 4486/2006 απόφασης του Εφετείου Αθηνών. Και

Καταδικάζει το αναιρεσείον στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσιβλήτου από τριακόσια (300) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 23 Νοεμβρίου 2009. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 28 Δεκεμβρίου 2009.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Πρόεδρος: Δημήτριος Δαλιάνης

Δικηγόροι: Βασίλειος Κωστόπουλος, Παναγιώτης Μακαρίτης

Εισηγητές: Χαράλαμπος Ζώης

Μέλη: Ρένα Ασημακοπούλου, Ιωάννης Ιωαννίδης, Αθανάσιος Κ

Λήμματα: Εκτέλεση διαταγής πληρωμής κατά Δημοσίου, ΟΤΑ και ΝΠΔΔ ,Εξομοίωση των διαταγών πληρωμής με δικαστικές αποφάσεις ,Δικαιοδοσία ,Σύστημα διοικητικής επίλυσης διαφορών από την εκτέλεση δημόσιου έργου ,Άρνηση πληρωμής της αμοιβής του αναδόχου

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ **Δημοσίευση:** ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΔΣΑ

www.sate.gr